

PARAULA I VIDA

Anna Maria Janer, model de santedat

El nostre Bisbat d'Urgell s'alegra en l'Esperit Sant per la propera beatificació de la Venerable Mare Anna Maria Janer i Anglarill, que tindrà lloc a la Seu d'Urgell el proper dissabte dia 8 d'octubre. Serà una jornada de festa i acció de gràcies, perquè Déu, l'únic sant, ens dona un model de santedat, fe, de bondat i de compromís en la persona d'una nova beata, una catalana de les nostres terres, que entre nosaltres serví el Senyor i que entre nosaltres testimonià l'Evangeli de la caritat fins a la seva santa mort a Talarn (Lleida), l'11 de gener de 1885, i que ara des del cel, vetllarà per tots nosaltres.

Celebració del 150è aniversari de presència de la Sagrada Família a Catalunya

Anna Maria Janer i Anglarill (1800-1885) va néixer a Cervera i a l'hospital d'aquesta ciutat va començar de ben jove a servir els malalts i a donar-se a Déu del tot, sense condicions, perquè volia tenir-lo com a Pare i Senyor de tota la seva vida. Allí mateix s'entregà als malalts de forma generosa amb unes companyes que vingudes després a la Seu d'Urgell fundaren amb ella, el 29 de juny de 1859, una nova família religiosa.

Va ser cridada pel Bisbe d'Urgell Josep Caixal, en temps de guerres, de persecucions religioses i d'incultura entre la gent del camp i les muntanyes, perquè fundés a l'Hospital de la Seu d'Urgell l'**Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell**. Unes religioses i una família janeriana, que porta amb tanta dignitat el nom de la nostra Diòcesi arreu de la terra, on viuen la missió de servir amb amor de caritat, especialment els més necessitats, sempre amb les virtuts que resplendeixen en la Sagrada Família de Natzaret, i imitant amb humilitat l'amor entre Jesús, Maria i Josep. Nasqué així, fa més de 150 anys, una família religiosa nova, arrelada en els petits pobles i les capitals de comarca de la nostra Diòcesi d'Urgell, impulsada per la nova beata Anna Maria Janer i ajudada sempre pel Bisbe d'Urgell Josep Caixal i el seu successor el Cardenal Salvador Casañas. Una fraternitat de Germanes, que seguint el carisma de la Mare Janer, tot ho tenen en comú, que anuncien l'Evangeli de l'amor amb la dolcesa de les paraules i l'autenticitat de les obres, dedicades sobretot a l'educació dels infants i joves, i al servei abnegat dels malalts. De la beata Anna Maria Janer van aprendre a viure unides i obedients, estimant amb radicalitat la virginitat consagrada, perquè Crist és el seu únic Espòs, i donant testimoni d'una caritat que els porta a viure, amb pobresa austera i plena de sentit, la missió evangelitzadora. Donar-ho tot per tal d'anunciar l'Evangeli de Jesús, i sempre amb un gran amor a la Mare Església, a qui cal estimar més que a la pròpia vida, i als pobres a qui serveixen.

És per tot això que ens sentim profundament agraïts al Sant Pare Benet XVI per haver decidit que la Mare Janer sigui beatificada a la ciutat on reposen les seves restes, i que seran venerats pels fidels a l'antic Noviciat i ara «Residència Sagrada Família» de la Seu d'Urgell. Coneguem i estimem l'exemplaritat de la vida de la Mare Janer, el seu amor sense fronteres, la seva humil discreció, i tinguem-la per intercessora nostra. Podem estar segurs que ens ajudarà des del cel i ens estimarà a ser sants també nosaltres.

Lloem el Senyor amb tots els sants, i unim-nos a la festa de la Seu d'Urgell el proper dia 8 d'octubre, quan el Cardenal Angelo Amato, com a Delegat del Sant Pare, durà a terme la cerimònia de beatificació, o bé l'endemà dia 9 a Cervera, on va néixer, o el dilluns dia 10 a Talarn, on va morir.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Joves de tot el món a la Sagrada Família

► Milers de joves de tot el món, de camí cap a la JMJ de Madrid, varen ser acollits a les diòcesis catalanes durant els dies 11 al 15 del passat mes d'agost. L'acte interdiocesà més destacat fou la missa a l'Espai Fórum, a la qual van assistir prop de 40.000 joves. Després, un altre moment molt significatiu fou la visita a la basílica de la Sagrada Família. El dissabte 13 d'agost, de les 12 a les 18 hores, la basílica va estar oberta gratuïtament per als pelegrins, que anaven entrant en grups, sense gaire massificació, segons la diòcesi d'acollida. Els joves voluntaris que acompanyaven els grups els donaren també unes breus explicacions perquè poguessin comprendre la magnífica obra d'Antoni Gaudí.

GLOSSA

Signes d'esperança

En uns moments difícils per a la nostra societat, enmig de la crisi econòmica que ens colpeja i d'un malestar generalitzat que es fa palès, s'han aplegat a la Jornada Mundial de la Joventut una munió de joves de procedències, condició social i famílies espirituals diverses. El Sant Pare els convocà en el nom de Jesús i ells respongueren a la invitació.

El dia abans de l'arribada del successor de Pere, una noia s'expressava així: «Per a mi, la vinguda del Sant Pare és una resposta a la meua recerca; confio que la seva presència ompli de significat la trobada i ens doni contingut als joves, i espero que em sorprengui». Una altra noia cerca un sentit més profund: «Ser aquí em suposa trobar Déu en allò que és senzill, sentir que la gent de països diferents comparteix una mateixa fe». Un jove diu: «A Sidney, la multitud feia molt soroll. Quan el Papa va arribar per celebrar l'eucaristia, de sobte tothom va callar. Desitjo tornar a viure aquest moment de silenci entre la multitud.»

No quedaren defraudats. La trobada amb el Sant Pare en les diverses activitats programades esdevingué un esclat de vida viscut amb joia, germanor, civisme, pau i... amb fe. Els unia a tots el seguiment de Crist i la seva Paraula. Aquest seguiment que fa conèixer, es-

timar, escoltar i seguir Jesús i que condueix a estimar els altres.

Han estat signe d'esperança per a moltes persones, d'esperança personal, comunitària i social. Testimonis de l'amor, del servei, de la llibertat, de la pregària per a uns; interrogants qüestionadors per a d'altres. No han estat viatges esforços, ni han eludit els sacrificis i les dificultats.

El Sant Pare ha assenyalat una ruta a seguir, les petjades de Jesús, caminar i testimoniar el que som, cristians, en el dia a dia i escoltar la seva veu i les seves crides. En tornar a la família, a l'escola professional o a la universitat, a la fàbrica o a l'oficina, aquests joves continuaran testimoniant el Crist i lluitant contra els problemes i obstacles que aclaparen tantes persones de tota edat i condició. En el seu cor, ressonarà el lema de la JMJ: «Arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe» (Co/2,7).

Els adults que hem seguit la Jornada, a Madrid o davant el televisor, també som convocats per les paraules de Benet XVI. Els joves que caminen, malgrat les defallences i confiant en la misericòrdia de Déu, s'ho mereixen. Es mereixen la nostra companyia en la ruta i el nostre mestratge.

Enric Puig i Jofra, SJ

Beatificació de la mare Anna M. Janer

La mare Anna M. Janer, fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, serà beatificada a la Seu d'Urgell el proper dia 8 d'octubre. Va néixer el 18 de desembre de 1800 a Cervera, en el si d'una família de profundes conviccions cristianes. Als 18 anys va entrar a formar part de la Germandat de Caritat de l'hospital de Castelltort de Cervera. La seva vocació envers els malalts i l'ensenyament i la seva donació a l'Església varen ser exemplars.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar i no la meua, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vós. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, vós que estímu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist, de fortaleza d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entrançable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanagloria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guii pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills, va dir al primer: Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui. Ell respongué: No hi vull anar. Però després, se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: Hi vaig de seguida, pare. Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?». Li responen: «El primer». Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al Regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 18,25-28)

Así dice el Señor: «Comentáis: "No es justo el proceder del Señor." Escuchad, casa de Israel: ¿es injusto mi proceder?, ¿o no es vuestro proceder el que es injusto? Cuando el justo se aparta de su justicia, comete la maldad y muere, muere por la maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él mismo salva su vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, que tu misericordia es eterna.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enséñame tu camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordados con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, dejados guiar por la humildad y considerad siempre superiores a los demás. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todo el interés de los

demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. Él, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos.

Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo:

«¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: "Hijo, ve hoy a trabajar en la viña." Él le contestó: "No quiero." Pero después recapacitó y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: "Voy, señor." Pero no fue. ¿Quién de los dos hizo lo que quería el padre?». Contestaron: «El primero.» Jesús les dijo: «Os aseguro que los publicanos y las prostitutas os llevan la delantera en el camino del reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia, y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no recapacitasteis ni le creísteis.»

Crist, Mestre. Mosaic de la Basílica dels Sants Cosme i Damià (Roma)

COMENTARI

Sí o no?

Diu en els entesos que convé aprendre a dir que no. I és cert. De fet, el que cal és discernir quan s'ha de dir sí i quan s'ha de dir no. De vegades acceptem propostes o peticions que no són justes ni positives, i en rebutgem d'altres que seria bo d'acceptar. Ho fem per costum, per mandra, per por, per egoisme, per desconeixement... Al mateix temps, ens costa d'estar disponibles a les necessitats dels altres i respondre positivament a qui demana ajuda.

En contrast amb la nostra indecisió i la nostra incoherència, destaca la claredat de Jesús, que sap quan ha de dir que no i quan ha de dir que sí. Diu que no a les temptacions, a la comoditat,

a la fama fàcil, al poder autoritari, als qui volen manipular-lo... i diu que sí, per exemple, als malalts, als petits, als pobres, als febles... Sobretot, diu que sí a Déu, el Pare, i a la seva voluntat, sempre amorosa però sovint difícil i incòmoda. Encara destaca més la seva fortaleza per mantenir-se fidel a les seves conviccions. Ell és sempre coherent i posa en pràctica fins a les últimes conseqüències allò que creu i allò que diu.

Tanmateix, ell coneix prou bé la feblesa i la inconstància del cor humà, i sap que no arribem a aquest ideal. Aleshores, això sí, diu sense ambigüitats que allò que compta finalment són els fets, més que les paraules. El criteri de

valoració de la fidelitat humana són les obres: «No entrarà al Regne del cel tothom qui em diu: "Senyor, Senyor"; hi entraran només els qui compleixin la voluntat del meu Pare del cel.»

Sense renunciar de cap manera a buscar una plena coincidència entre allò que diem i allò que fem, val la pena de començar per millorar el propi comportament.

La primera pregunta que ens hem de fer és si la nostra manera de viure correspon al missatge de Jesús que hem acollit i que volem seguir. Perquè ningú no pot sentir-se satisfet amb una adhesió purament teòrica a l'evangeli.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Za 8,1-8 / Sl 101 / Lc 9,46-50 □ **dimarts**: Za 8,20-23 / Sl 86 / Lc 9,51-56 ■ **dimercres**: Ne 2,1-8 / Sl 136 / Lc 9,57-62 □ **dijous**: Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jn 1,47-51 □ **divendres**: Ba 1,15-22 / Sl 78 / Lc 10,13-16 □ **dissabte**: Ba 4,5-10.27-29 / Sl 68 / Lc 10,17-24 ■ **diumenge** vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Is 5,1-7 / Sl 79 / Fl 4, 6-9 / Mt 21,33-43.

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Moisès (7)

La il·lusió de la Terra Promesa

La història de Moisès ens permet plantejar una de les grans qüestions referents al fet religiós. L'alliberador d'Israel mobilitza tot un poble a partir d'una il·lusió, en el sentit d'una esperança realitzable: arribar a la Terra Promesa. Ara bé, és una il·lusió vana, o és un projecte que es pot fer realitat? Els israelites dubten o es fan aquesta mateixa pregunta.

En aquest sentit, les temptacions dels hebreus coincidirien amb les crítiques que alguns grans pensadors han fet contra la religió, en concret Feuerbach, Freud i Marx.

Una il·lusió pot ser un miratge molt perillós que ens desorienta i ens fa perdre pel desert. O, ben al contrari, ens pot indicar el sentit del nostre viatge; pot ser la brúixola que ens orienta en l'exploració dels viarans de la vida; pot ser una imatge anticipada de la fita vers on ens adreçem i, com tota imatge, una aproximació més o menys encertada a la realitat.

Tanmateix, cal una il·lusió per tenir un referent que orienti i motivï la construcció d'una societat millor. En aquest sentit la

religió no és una fugida del món sinó una crida a comprometre'ns en la seva transformació. És, entesa així, un element progressiu, que ens fa evolucionar, un impuls en el camí de l'alliberament personal i col·lectiu, un factor que ens desinstal·la de les nostres seguretats infantils i ens ajuda a madurar. El deseiximent religiós és un camí vers el reeiximent vital.

Sense un entramat simbòlic que doni sentit als seus actes, l'ésser humà s'asfixia en la buidor de significats. La il·lusió, en canvi, ens fa esperar que existeixi resposta a la nostra precarietat. Per això és un estímul que ens empeny a avançar sense aturar-nos. Sense capacitat per il·lusionar-se no es pot arribar enlloc.

El desig d'alliberar els israelites i de conduir-los fins a la Terra Promesa és la il·lusió que mou Moisès. És capaç de creuar el desert amb el seu poble perquè en el seu cor hi ha una esperança que l'enforteix. Pot afrontar dificultats i perills, perquè la seva vida té un sentit.

José Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

Iniciem la publicació d'una sèrie d'articles extrets del darrer llibre del Dr. Francesc Torralba que planteja unes reflexions en l'àmbit actual de l'Atri dels Gentils. Agraïm a l'autor i a l'Editorial Pòrtic l'autorització que ens han concedit.

El que pretenc

Mostrar-se en públic és esdevenir vulnerable a la crítica, però també és un exercici d'honestat que l'escriptor deu als seus lectors, especialment als qui el segueixen des de fa temps. En aquests escrits pretenc fer aquest exercici d'autenticitat i assumeixo el risc que comporta el rept.

El que em proposo és fer explícit el contingut de la meua fe. Intentar capbussar-me en les fonts espirituals que nodreixen el meu ésser i que em fan ser com sóc. És, en aquest sentit, un exercici d'autoanàlisi; però, a la vegada, una presentació raonada de la manera com visc la meua opció personal pel Crist. Entenc que aquesta opció no és anacrònica ni obsoleta. La comprenc com una opció legítima, digna de ser viscuda ara i aquí, en un entorn que s'ha batejat com a postcristià, secular i postmodern, escèptic i postutòpic. Crec que és una opció capaç d'entusiasmar esperits de diversa naturalesa.

En sentit estricte, l'opció pel Crist és fer de la pròpia vida un camí de seguiment de Jesús, de les seves ensenyances, del seu mestratge; un seguiment que obre horitzons en la vida personal i social, que desenvolupa, al meu entendre, la potencialitat creativa de tot ésser humà i activa la seva infinita capacitat d'estimar. Jesús es converteix, així, en l'horitzó de la meua vida, en el meu ideal, en el referent a imitar, però amb la convicció que en aquest seguiment sóc empès per una força, l'Esperit, que actua dins del meu ésser i fa possible l'anelhada transformació.

Em cal, per acabar, justificar el títol del meu llibre. No ho amago: té trampa. No em proposo presentar un format virtual nou, ni un programa informàtic sofisticat. Senzillament, és una excusa per pensar què significa ser cristià, viure conforme a les ensenyances de Jesús en plena era digital. Hi ha cap possibilitat de ser cristià en el món 2.0? Raonablement, crec que sí. Intentaré dir les meves raons.

Francesc Torralba

Jesucrist 2.0. Editorial Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

25. ✚ Diumenge XXVI de durant l'any. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg.

26. Dilluns. Sants Cosme i Damià (anomenats els sants metges), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics; sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. Dimarts. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. Dimecres. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki

(s. xvii); sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustoqui, filla de santa Paula; beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. Dijous. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Guadèlia.

30. Divendres. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, bibliistes i traductors; santa Soïa, viuda.

1. Dissabte. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

INTENCIONS DEL SANT PARE (octubre)

General: Que els malalts terminals siguin sostinguts per la fe i l'amor dels germans.
Missionera: Que la Jornada Missionera Mundial ens augmenti la passió per l'Evangeli.

ENTREVISTA

CRISTIAN PEÑA

Seguint Crist Redemptor

«Cada vegada que ho féreu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho féreu a mi» (Mt 25,40). Amb aquesta cita resumeix el mercedari Cristian Peña la seva experiència personal amb els desvalguts, en els quals veu diàriament el rostre de Jesucrist. Als 19 anys, fra Cristian va entrar com a postulante a l'Orde de la Mercè, després d'un període de contacte amb la Pastoral Juvenil Mercedària de Castelló. Actualment en té 27 i ja ha professat solemnement; col·labora amb la Parròquia Mercedària de Sant Pere Nolasc de Barcelona i assisteix, com a voluntari religiós, la presó de Can Brians.

Què t'ha portat a abraçar el carisma mercedari?

La forma de presentar com Déu es fa present aquí i ara; Déu és amb qui pateix. Els mercedaris que jo vaig conèixer estaven amb qui patia, a la parròquia i a la presó. Vivien amb alegria la vida comunitària i amb coherència amb el que predicaven. A més, anunciaven Crist Redemptor, que ens allibera de tots els esclavatges que ens pot presentar la societat.

Com aplicar el carisma mercedari en la pastoral entre els joves?

La pastoral juvenil mercedària està centrada en la prevenció: hem de fer que els joves descobreixin que viuen sota molts esclavatges i molts d'aquests els poden portar per mal camí. Acceptar-los i descobrir que podem alliberar-nos-en gràcies a Crist Redemptor, que ens va redimir perquè poguéssim viure la nova vida, la vida del Regne de Déu.

Essent una prioritat el servei pastoral a les presons, com es pot portar un missatge d'esperança als empresonats?

El missatge cristià està basat en el Crist, que va vèncer la mort i va ressuscitar i viu per sempre. El carisma de la Mercè anuncia que Crist és Redemptor, misericòrdia, que perdona qui es penedeix del seu pecat; anuncia Déu que és Pare, que reconeix tothom com el seu fill, que l'acull i el cuida; anuncia una nova vida, la vida en l'alegria del Ressuscitat.

Oscar Bardají i Martín

EDUCAR

La epidemia de drogadicció

Sí. Lo tenemos un poco crudo, queridos padres y maestros. La epidemia de drogadicción —más bien pandemia, por su amplitud mundial— está alcanzando cotas insospechables en nuestro país. España es el país de la Unión Europea donde se consumen más cannabis y cocaína.

Creo que sería un error legalizar las drogas porque —como se dijo en las II Jornadas Provinciales de Drogodependencias (Valencia, 8/03/2007)— «son los jóvenes los más afectados. Y toda persona necesita los primeros veinte años para aprender a vivir, para saber cuáles son las consecuencias de sus actos y reacciones. Si pasamos estos años obnubilados o no conscientes, no aprendemos a vivir».

Aquí tiene mis conclusiones sobre la drogadicción:

- Creer que las drogas van a desaparecer de nuestra cultura es una gran ingenuidad: las drogas han venido para quedarse.
- La pretendida libertad de la persona para consumir drogas es un engaño si no hay una educación de la autonomía personal para ejercer esta libertad responsablemente.
- Necesitamos un plan educativo-social para que nuestros hijos sepan decir no a la droga ante las ofertas que se les hagan.
- La educación familiar sólo puede tener éxito si el mensaje social es congruente con ella.
- La mejor garantía para nuestros jóvenes es el buen ejemplo educativo que hayan recibido de pequeños.
- Si nuestros valores éticos y morales son más fuertes que los de la sociedad consumista y adictiva, ¡seguro que ganaremos!

Dr. Paulino Castells

(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

Reunió de delegats de Joventut a Núria

Durant la reunió de treball

Els darrers dies del mes d'agost, els delegats i delegades de Joventut de les diòcesis amb seu a Catalunya es van trobar per valorar l'acollida prèvia i la JMJ, així com programar i tirar endavant les activitats i els principals objectius del nou curs que ja comença. Els delegats i delegades van valorar positivament el clima de treball i de convivència de Núria i van destacar l'entorn natural, on es va fer un dels actes centrals de l'acolliment de pelegrins de la JMJ a Urgell. L'avaluació feta de l'acollida i de la JMJ va ser molt positiva. Es va posar en relleu la tasca feta pels voluntaris i voluntàries en aquesta cita històrica, entre ells molta gent ha estat dirigint i coordinant els diferents equips d'acollida dels diferents bisbats.

També es van acomiadar els delegats de Barcelona i Terrassa i es donà la benvinguda als nous.

Trobades de matrimonis a la Cerdanya

Per novè any consecutiu se celebrà el passat dia 22 d'agost una trobada de matrimonis amb el Sr. Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives. A les vuit del vespre se celebrà l'Eucaristia a l'Ermida de la Mare de Déu del Remei i a continuació tingué lloc el sopar i el diàleg obert amb l'Arquebisbe al Centre Social d'All. La Missa fou presidida per Mons. Vives i concelebrada per Mn. Josep M. Mauri, Vicari General de la Diòcesi, Mn. Ignasi Navarri, Rector de la parròquia de Bolvir i Mn. David Codina. Un centenar de persones participà a la celebració de l'Eucaristia. Enguany alguns excusaren la seva assistència perquè encara estaven retornant de Madrid, després d'haver participat a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) amb el Papa.

Els matrimonis durant la trobada

Les Jornades de Teologia tracten de la Bíblia i la seva influència i acullen un nombre molt important d'assistents

Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va inaugurar les Jornades de Teologia organitzades per la Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, que enguany es van desenvolupar sota el títol «La Bíblia en l'ensenyament i en la vida de l'Església» els dies 30 i 31 d'agost. Més de 160 persones van omplir de gom a gom la sala Sant Domènec, a la Seu d'Urgell, assenyalant la importància cabdal de la Bíblia per a tots els cristians, com a Paraula de Déu revelada que és i que també mostra la seva influència en la concepció del món, de la persona.

Mons. Vives va fer referència a la recent celebració de la JMJ a Madrid, ja que l'acte es va iniciar amb una pregària lligada amb el cant de la JMJ, assenyalant que la JMJ ha estat capaç de moure i fer trobar dos milions de joves de tot del món amb un sol ideal. També va remarcar la influència que, sobre personatges il·lustres de la història de l'Església, ha exercit la Bíblia.

Agraï la presència dels assistents a les Jornades, que van superar el rècord: 162 persones. En aquest sentit, el Delegat d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert va fer una valoració molt positiva del seguiment d'aquesta jornada de formació, seguida per la major part dels professors i mestres de religió de la diòcesi, per sacerdots, seglars, catequistes, alumnes de la DECA, de la mateixa diòcesi d'Urgell, però també de Lleida i de Barcelona.

La Bíblia és un referent per la cultura occidental: creadors artístics, pensadors, filòsofs i homes i dones de tots els temps hi han trobat una font d'inspiració més enllà de la seva experiència de fe. La Bíblia es manifesta com una font d'inspiració i de creativitat, una estimulació per a la intel·ligència i la imaginació.

Entre els dies 30 i 31 es va fer una exploració en profunditat de la Bíblia, per escandir quina és realment la seva influència en l'ensenyament, comprendre els diversos gèneres literaris que la componen, els nous mètodes per a la interpretació bíblica... i fer una mirada en les ètiques inspirades en la Bíblia, treballant en la descripció de la influència que ha tingut aquest text en la configuració de la cultura occidental i, particularment, en la imatge de la persona, de la història i de la naturalesa que emana d'ella.

La conferència inaugural va anar a càrrec del professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, Dr. Agustí Borrell, gran especialista en la interpretació de la Bíblia. El P. Borrell, germà carmelita, parlà de la Bíblia com a Paraula de Déu i de les interpretacions que es fan des del punt de vista exegètic i hermenèutic. Explicà que Déu no ha guardat el seu missatge sinó que l'ha volgut comunicar gratuïtament a la humanitat, establint un profund vincle d'amor amb el món que ha creat. En aquest sentit és que la Bíblia conté la Paraula de Déu i per aquest motiu la seva comprensió és essencial en la vida de fe. Per això estem cridats a meditar les paraules de la Bíblia en el cor, a analitzar-la intel·lectualment, però també a encarnar-la existencialment. El catedràtic de Filosofia de la Universitat Ramon Llull i coordinador de la Jornada de Teologia, Dr. Francesc Torralba va fer ponències sobre la creació, la persona i la història des de la perspectiva bíblica.

Els ponents amb Mons. Vives

Nomenaments a la diòcesi d'Urgell

Amb data 8 de setembre de 2011, festa de la Mare de Déu de Núria, patrona del Bisbat d'Urgell, el Sr. Arquebisbe-Bisbe d'Urgell, ha fet públics els següents nomenaments:

- M. I. Mn. Joan PUJOL BALCELLS, Rector de la parròquia de Sta. Maria de Balaguer. Manté l'ofici de Vicari general però deixa el de Moderador de la Cúria.
- M. I. Mn. Ignasi NAVARRI BENET, Moderador de la Cúria de la Diòcesi d'Urgell, i continua com a Secretari general i Canceller.
- Mn. David Ivan AYALA PASTOR, Rector de la parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Bellcaire d'Urgell i de la parròquia de Sta. Margarida de la Ràpita.
- Mn. Carles Albert OSPINA HURTADO, Rector de les parròquies de St. Ponç de Palou de Florejacs, St. Jaume de Bellveí, Sta. Maria de Florejacs i St. Amanç de Torrefeta.
- Mn. Ramon SOLÉ JANÉ, Administrador parroquial de les parròquies de la M. de Déu de l'Assumpció de Montgai i de la M. de Déu de l'Assumpció de Butsènit d'Urgell.
- Mn. Lluís Miquel SÁNCHEZ GUTIÉRREZ, Adscrit a les parròquies de Sta. Maria de Gràcia de Senterada, St. Andreu d'Astell, St. Vicenç de Cabdella, St. Julià d'Espui, la M. de Déu del Boix de Montros, la M. de Déu de la Purificació d'Oveix, Sta. Maria de la Plana, St. Feliu de la Pobleta de Bellvehí, St. Feliu de Sarroca de Bellera i St. Martí de la Torre de Cabdella.

Balaguer

Festa de Sant Gil presidida per Mons. Vives

Mons. Joan-Enric Vives va presidir enguany la celebració eucarística de la festa de Sant Ramon Nonat, al Santuari de Sant Ramon, a la Segarra, davant de centenars de persones que omplien de gom a gom el temple. Van assistir a l'acte diverses personalitats polítiques i de l'àmbit social, encapçalats per la Vicepresidenta de la Generalitat, Hble. Sra. Joana Ortega i l'alcalde de Sant Ramon Il·lm. Sr. Aleix Bochaca. També va estar present el Provincial de la congregació dels Mercedaris, que mantenen viu el convent de Sant Ramon.

L'Arquebisbe d'Urgell, en substitució del Bisbe de Solsona, absent a causa d'un viatge, va agrair en la seva homília, durant la Missa solemne, la «tasca esplèndida» dels pares mercedaris i va demanar que continuïn portant arreu del

món el seu testimoni, un ideal de vida i d'Evangeli que treballa des del pacte, des del diàleg: «no desesperar mai del contrari».

Va valorar la seva vocació a l'entorn de les presons: «un presoner no perd mai la dignitat... aquest és el sentit de l'ideal, tractar i respectar la part bona que hi ha a la persona, per molt enemic que pugui ser». Per Mons. Vives, necessitem molt aquest ideal avui, tot mirant cap a països on es viu en conflicte, com Iraq, Líbia, Paquistán o Palestina, on les comunitats cristianes pateixen molt. L'Arquebisbe va demanar als presents d'estimar profunda i conscientment la vida, la família, d'estimar l'Eucaristia i el perdó, tal i com ho va fer Sant Ramon.

Després es va desplaçar fins a el Portell, lloc de naixement de Sant Ramon, on també va presidir la Missa de la festa de Sant Ramon.

Mons. Vives va estar acompanyat de l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàries.